

- 2) Czy art. 43 WE, 49 WE i 56 WE oraz pojęcie „stanu faktycznego o charakterze wyłącznie wewnętrznym”, które może ograniczyć powoływanie się na te przepisy przez podmiot prawny w ramach sporu przed sądem krajowym, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one stosowaniu prawa [Unii] w sporze pomiędzy obywatelem belgijskim a État belge dotyczącym naprawienia szkód wynikłych z zarzucanego naruszenia prawa wspólnotowego, polegającego na przyjęciu i utrzymywaniu w mocy belgijskich przepisów prawnych takich jak art. 3 arrêté royal nr°143 z dnia 30 grudnia 1982 r., który ma zastosowanie bez różnicy zarówno do osób krajowych, jak i do obywateli innych państw członkowskich?
- 3) Czy zasadę pierwszeństwa prawa wspólnotowego oraz art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że nie pozwalają one pominąć zasady powagi rzeczy osądzonej, gdy chodzi o ponowne rozpoznanie lub uchylenie orzeczenia sądowego korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, które okazuje się sprzeczne z prawem [Unii], natomiast pozwalają pominąć krajową zasadę powagi rzeczy osądzonej, wówczas gdy prowadziłaby ona do wydania, na podstawie tego orzeczenia sądowego korzystającego z powagi rzeczy osądzonej lecz sprzecznego z prawem [Unii], innego orzeczenia sądowego, które utrwałoby naruszenie prawa [Unii] przez to pierwsze orzeczenie sądowe?
- 4) Czy Trybunał mógłby potwierdzić, że pytanie dotyczące ustalenia, czy zasada powagi rzeczy osądzonej powinna zostać pominięta w przypadku sprzecznego z prawem [Unii] orzeczenia sądowego korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, w ramach żądania ponownego rozpoznania lub uchylenia tego orzeczenia, nie jest pytaniem co do istoty identycznym w rozumieniu wyroków Da Costa i CILFIT jak pytanie dotyczące ustalenia, czy zasada powagi rzeczy osądzonej jest sprzeczna z prawem [Unii] w kontekście żądania wydania (nowego) orzeczenia, które mogłoby utrwać naruszenie prawa [Unii], wobec czego sąd orzekający w ostatniej instancji nie może uchylić się od obowiązku wystąpienia z pytaniem prejudycjalnym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 8 czerwca 2015 r. – Swiss International Air Lines AG/The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

(Sprawa C-272/15)

(2015/C 279/25)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Swiss International Air Lines AG

Strona pozwana: The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 377/2013/UE z dnia 24 kwietnia 2013 r. (zwana dalej „decyzją”) ⁽¹⁾ narusza wyrażoną w prawie Unii zasadę ogólną równego traktowania w zakresie, w jakim ustanawia moratorium na wymogi dotyczące przekazywania przydziałów emisji przewidziane w dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ⁽²⁾ (ze zmianami wprowadzonymi różnymi aktami prawnymi, w tym dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE z dnia 19 listopada 2008 r. ⁽³⁾) w odniesieniu do lotów między państwami należącymi do EOG i niemal wszystkimi państwami nienależącymi do EOG, zaś nie rozszerza zakresu tego moratorium na loty między państwami EOG a Szwajcarią?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej: jaki środek prawny powinien przysługiwać skarżącemu znajdującemu się w sytuacji Swiss International Airlines AG, która przekazała przydziały emisji w odniesieniu do lotów między państwami EOG a Szwajcarią, które miały miejsce w 2012 r., w celu przywrócenia stanu, w którym skarżący znajdowałby się, gdyby z zakresu moratorium nie wyłączono lotów między państwami EOG a Szwajcarią? W szczególności:

- a) Czy należy skorygować rejestr w taki sposób, aby odzwierciedlał mniejszą liczbę przydziałów, jaką taki skarżący byłby zobowiązany przekazać w przypadku, gdyby loty do Szwajcarii lub z tego państwa były objęte zakresem moratorium?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej: jakie (o ile w ogóle jakiegokolwiek) działania winien podjąć właściwy organ krajowy lub sąd krajowy, aby spowodować, że dodatkowe przekazane przydziały zostaną zwrócone wyżej wymienionemu skarżącemu?
- c) Czy wyżej wymieniony skarżący ma prawo wystąpić z roszczeniem o odszkodowanie na podstawie art. 340 TFUE przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie z tytułu szkody, której doznał na skutek wynikającego z decyzji obowiązku przekazania dodatkowych przydziałów?
- d) Czy skarżący powinien otrzymać inną formę zadośćuczynienia, a jeśli tak, to jaką?

-
- ⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 377/2013/UE z dnia 24 kwietnia 2013 r. wprowadzająca tymczasowe odstępstwo od dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz.U. L 113, s. 1).
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61 (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. U. L 275, s. 32).
- ⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu uwzględnienia działalności lotniczej w systemie handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 8, s. 3).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 8 czerwca 2015 r. – ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited/TVCatchup Limited, Media Resources Limited, TVCatchup (UK) Limited

(Sprawa C-275/15)

(2015/C 279/26)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division).

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited.

Strona pozwana: TVCatchup Limited, Media Resources Limited, TVCatchup (UK) Limited.

Interwenienci: Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Virgin Media Limited.

Pytania prejudycjalne

Pytania dotyczą wykładni art. 9 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą”), a konkretnie zdania „Niniejsza dyrektywa nie narusza [...] w szczególności [...] dostępu drogą kablową do usług radiowych i telewizyjnych”:

- 1) Czy cytowane zdanie pozwala na dalsze stosowanie przepisu prawa krajowego ze zdefiniowanym w tym prawie zakresem terminu „kabel”, czy też zakres wymienionej części art. 9 jest wyznaczony definicją terminu „kabel” zawartą w prawie Unii?
- 2) Jeśli termin „kabel” zawarty w art. 9 został zdefiniowany w prawie Unii, jakie jest jego znaczenia? W szczególności: